

Denizatının Gizli Rafı

Ebru Mina TOMURCUK

Denizatının Gizli Rafı

Ebru Mina TOMURCUK

Bir zamanlar, masmavi bir denizde Sunny adında küçük bir denizati yaşarmış. Sunny sadece altı santimetre boyundaymış; altın-turuncu gövdesi minik krem rengi beneklerle kaplıymış ve soluk şeftali rengi bir karnı varmış. Büyük, yuvarlak kehribar gözleri merakla parıldarmış ve kısa burnunda yumuşacık bir gülümseme varmış. Her zaman maceraya hazır olsun diye vücuduna yumuşak yeşil renkli, örme yosundan bir çanta takarmış.

Sunny evinin yakınındaki mercan resifini keşfetmeyi çok severmiş. Güneşli bir sabah, dalgalanan deniz yelpazelerinin ve rengârenk balıkların yanından yüzüp geçmiş. Küçük mağaralara ve kayaların altına göz atmış. Sonra uzun, mor bir süngerin arkasında dar bir açıklık fark etmiş. Gizli bir geçit gibi görünüyormuş! Sunny'nin kalbi heyecanla çarpmış. Küçük sırt yüzgeci titreyerek aralıktan sıvışmış.

Diğer tarafta Sunny sessiz bir mağara bulmuş. Su sakin ve berrakmış. Ortada denizden sürüklenmiş odunlardan yapılmış tuhaf, uzun bir raf duruyormuş. Rafın üzerinde bir sürü düz, kare şey varmış. Yapraklara benziyorlarmış ama sertlermiş ve üzerlerinde resimlerle karalamalar varmış. Sunny böyle bir şeyi hiç görmemiş. Kehribar gözleri kocaman açılmış, yaklaşmış.

Sunny düz şeylerden birine dokunmuş. Pürüzsüzmüş ve biraz kayganmış. Onu açmış. İçinde balıkların ve mercanların rengârenk resimleri varmış! Sunny şaşkınlıkla nefes almış. "Bu da ne?" diye yüksek sesle merak etmiş. Bir sayfa daha çevirmiş ve tıpkı kendisi gibi bir denizata çizimi görmüş. Çok şaşırmış. Bunlar kitapmış! Ama buraya nasıl gelmişler?

Sunny daha fazla okumak istemiş ama bazı sayfalar yırtık ve buruşukmuş. Su onlara zarar vermiş. Üzölmüş. "Bu kitaplar güvende tutulmalı," demiş. Tam o sırada mağaraya uzun, ince bir balık yüzmüş. Bu, deniz köpüğü yeşili çizgileri ve dost canlısı gülümsemesiyle boru balığı Pip'miş. Pip boynundaki bir ipe bağlı minik bir büyüteç takıyormuş ve yanında bir deniz kabuğu ayracı taşıyormuş.

"Merhaba," demiř Pip. "Görüyorum ki gizli rafı bulmuřsun." Sunny bařını sallamıř. "Bu kitapları biliyor musun?" Pip yaklařmıř. "Evet, onlara ben bakıyorum. Ama bazı sayfalar zarar görmüř. Yardım edersen onarabilirim." Sunny hemen kabul etmiř. Pip ona yırtık sayfaları suyu dıřarıda tutan özel bir yosun tutkalıyla nasıl dikkatlice yapıřtıracađını göstermiř.

Birlikte, yan yana çalışmışlar. Pip minik yırtıkları görmek için büyüteçini kullanmış. Sunny sayfaları sabit tutmuş. Her birini büyük bir özenle onarmışlar. "Kitaplar neden suyun altında?" diye sormuş Sunny. Pip gülümsemiş. "Uzun zaman önce, iyi kalpli bir denizci onları buraya düşürmüş. Suya dayanıklıdırlar ama yine de sevgiye ihtiyaçları var." Sunny yardım ettiği için gurur duymuş. Raf yeniden düzenli ve tertemiz olmuş.

Sayfalar güvende olunca Pip bir kitap almış. "Hadi okuyalım," demiş. Sunny ona sokulmuş. Zıplayan yunusları ve şarkı söyleyen balinaları okumuşlar. Mercan resiflerini ve minik planktonları öğrenmişler. Sunny'nin gözleri hayretle büyümüş. "Öğrenilecek ne çok şey var!" diye haykırmış. Pip başını sallamış. "Kitaplar dünyaya açılan pencereler gibidir."

Sunny kitapları arkadaşlarıyla paylaşmak istemiş. Ama mağara küçük ve gizliymiş. "Herkesi buraya nasıl getirebiliriz?" diye sormuş. Pip düşünmüş. "Rafı taşıyamayız ama kitapları onlara götürebiliriz. Bir kitap salı yapacağız!" Düz bir deniz odunu parçası bulmuşlar ve yosunla bağlamışlar. Kitapları dikkatlice yüklemişler ve salı mağaradan dışarı itmişler.

Haber resif boyunca yayılmış. "Sunny kitap buldu!" diye bağırmış küçük balıklar. Kısa sürede bir kalabalık toplanmış. Utangaç denizatları, meraklı palyaço balıkları ve bilge yaşlı bir kaplumbağa varmış. Sunny ve Pip onlara kitapları göstermişler. Deniz hakkında yüksek sesle okumuşlar. Herkes hayranlıkla dinlemiş. Kitaplar bir hazineymiş! Ama sal küçükmiş ve kitaplar her yere gidemezmiş.

Tam o sırada büyük bir dalga salın üzerine sıçramış. Bazı kitaplar ıslanmış! Sunny şaşkınlıkla nefes almış. "Olamaz!" Ama Pip bir sayfayı kaldırmış. "Bak! Su hemen kayıp gidiyor. Bu sayfalar suya dayanıklı!" Herkes sevinçle bağırmış. Sunny gözlerini kırpmış. "Yani kitaplar suda güvende mi?" Pip başını sallamış. "Evet, ama yine de bakıma ihtiyaçları var. Bu yüzden onları rafta tutuyor ve onarıyoruz."

Sunny'nin bir fikri varmış. "Burada, açık alanda daha büyük bir raf yapalım!" Bütün arkadaşlar yardım etmiş. Daha fazla deniz odunu bulmuşlar ve üst üste yığmışlar. Mercan kemerinin altında sıcacık bir okuma köşesi yapmışlar. Pip kitapları yeni rafa yerleştirmiş. Sunny bir tabela eklemiş: "Gizli Raf - herkes için!" Artık herkes istediği zaman gelip okuyabilirmiş.

O günden sonra resif hikâyelerle dolmuş. Arkadaşlar sırayla yüksek sesle okumuşlar. Uzak diyarları ve şaşırtıcı canlıları öğrenmişler. Sunny, bilginin beklenmedik yerlerde—gizli bir mağara gibi—bulunabileceğini keşfetmiş. Ve bildiklerini paylaşmanın onu daha da güzelleştirdiğini öğrenmiş. Kitaplar herkesi birbirine daha da yakınlaştırmış.

Pip ve Sunny en iyi arkadaş olmuşlar. Yan yana okuyarak birçok mutlu saat geçirmişler. Pip'in deniz kabuğu ayracı en sevdikleri sayfaları işaretlemiş. Sunny'nin yosun çantası okuma piknikleri için atıştırma malı taşıymış. Komik hikâyelere gülmüşler, gerçek olanlara hayran kalmışlar. Gizli raf artık gizli değilmiş—bütün resife bir armağanmış.

Bazen Sunny rafın üzerine oturup kitaplara bakarmış. Onları bulduğu günü hatırlarmış. İçi ısınmış. Kitapların ve dostluğun her su altı gününü daha aydınlık yaptığını bilirmiş. Ve bakacak kadar meraklı olursan, her zaman daha fazla sürprizin beklediğini bilirmiş. Deniz, keşfedilmeyi bekleyen sırlarla dolup taşarmış.

Böylece, altın-turuncu benekli küçük denizata ve büyüteçli dost canlısı boru balığı raflarını güvende tutmuşlar. Okumaya gelen herkesi karşılamışlar. Resif daha akıllı ve daha mutlu olmuş. Ve ne zaman yeni bir balık gelse, Sunny gülümseyip şöyle dermiş: "Gel, sana gizli rafımızı göstereyim. Ne öğreneceğini asla bilemezsin!"